

Markýza z obrazu

XIII. století

Noc pokořenou máš, z obrazu promlouváš,
zlomené časy dnů a utajených snů.
Ve věži zřícenin, zapomenutých chvil,
tvá ústa dotyk jsou, stala ses legendou.

Tvůj pohled ledový,
znáš tajemství všech dní,
když v noci procitáš,
ke hvězdám promlouváš.
Na křižovatkách cest uvidím tvůj tanec,
ty barvy noci znáš,
já vím, ty mi dávej nám.

Markýzo má, jsi mi tajemná,
do tváře se dívám.
Markýzo má, kdo tě uvítá?
Do dálky ti mávám.
Markýzo má, v noci procitáš
a hvězdám se zpovídáš.
Markýzo má, zůstaň tajemná dál.

Markýzo z obrazu, v šatech z drahokamů,
ty zjevuješ se nám, k obrazu promlouvám.
Jak slepé chodby dnů a utajených snů,
tvá ústa dotyk jsou, já vím,
ty mi dávej nám.

[: Ref 2x :]

Markýzo má, jsi mi tajemná,
do tváře se dívám.
Markýzo má, kdo tě uvítá?
Do dálky ti mávám.
Markýzo má, v noci procitáš
a hvězdám se zpovídáš.
Markýzo má, zůstaň tajemná dál.

Markýzo z obrazu!